

[Knut Kristensen.]

Derfor siger jeg, at naar man fortsætter med disse Udtalelser og fortsætter med disse Handlinger, vil der ude i Befolkningen brede sig en Opfattelse ikke blot af, at de ærede Regeringspartier ikke forstaa Forholdene, men ogsaa af, at de er uærlige, idet de fremsætter Tanker og Udtalelser, de ikke mener noget med, og som de ikke i Handling vil indfri. Derfor vil jeg advare Regeringspartierne imod at fortsætte med denne dobbelte Politik. Gør et af to: Sig enten, at Spørgsmaalet ingen Betydning har, og at man ikke vil gøre et Arbejde for at rette det, eller ogsaa, hvad der var meget, meget bedre: bliv ved med at føre denne Tale og vær med til at føre den ud i Livet!

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Schmidt har Ordet for en kort Bemærkning.

Schmidt: Der var nogle faa Ord, som jeg gerne vilde rette til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, inden han gaar, jeg ved nemlig, at han snart maa gaa. Det ærede Medlem Hr. A. Svensson kaldte den Tale, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen holdt i Anledning af Dybbøldagen, en hjertevarm og forsonlig Tale. At det var en hjertevarm Tale, mener jeg, at jeg ogsaa allerede har understreget. Det havde man jo netop et stærkt Indtryk af, og det ærede Medlem ved, at jeg ikke vil forstyrre ham i disse varme Følelser, det har jeg paa ingen Maade villet. Naar det saa blev sagt, at det var en forsonlig Tale, var Meningen jo sikkert ubetinget, at den skulde være det, det kan man jo forstaa af de Ord, som det ærede Medlem nu udtalte. Maaske har det ærede Medlem, dengang han udtalte sig før Dybbøldagen, dog for lidt betænkt, hvilke Følelser der rører sig hos os, naar vi mindes de Dage og de Tider, da vort Folk blev deklasseret hele Europa over. Det fylder os altid med en Harm, som vi ikke kan komme løs fra, og derfor har Talen gjort et andet Indtryk paa mig; men den var jo heller ikke rettet til mig.

Det ærede Medlem, som jeg allerede i min Tale betegnede som en elskværdig Mand, er jo en Mand, hvis Elskværdighed næsten afvæbner. Det er den Følelse, jeg har efter de Ord, som det ærede Medlem nu lige har rettet til mig. Men fordi vi staa her som Politikere, der har noget at sige til hinanden, kan det hele maaske ikke afgøres dermed. Jeg beder det ærede Medlem forstaa, at min Tale ikke var skarp,

som det ærede Medlem Hr. A. Svensson mente; den var maaske lidenskabelig, men lidenskabelig, fordi jeg taler for en Sag, som jeg mener har den største Betydning, og jeg er glad ved, at det ærede Medlem til sidst understregede dette, og jeg forstaa nok, at det har sin store Betydning. Saa forstaa det ærede Medlem maaske ogsaa, at jeg bliver utaalmodig over for en Henvisning til at slaa sig til Ro med det, man har gjort, og til, at man kan taale en Sammenligning med de andre, eller lignende Citater, som det ærede Medlem Hr. A. Svensson kom med: at jeg har sagt, at Danmark kan staa sig godt i Sammenligning med andre.

Ja, saaledes har jeg sagt, men hvorfor har jeg sagt det? For det første for at give Sandheden Æren, men dog allermost for at sige, at Danmark har maaske den bedste Mulighed for at komme ud over den Tilstand, som bringer saa mange Ulykker andre Steder. Her er maaske Faren ikke saa stor, men alligevel, det er min dybeste Overbevisning, at den Fare, der truer Europa, er meget stor netop i disse Nationalitetsspørgsmaal, og det vilde have umaadelig meget at sige, om en Stat, og ikke blot den estniske Stat, kunde beslutte sig til at tage nogle Skridt netop som dem, jeg anbefalede, der vilde sætte en Bom for Misbrug i de nationale Forhold.

Jeg slutter med at sige, at jeg haaber, ærede Medlemmer vil forstaa, at jeg maaske har talt med Lidenskab, men aldrig med den Hensigt at saare det ærede Medlem. Det kan saa meget mindre være min Hensigt nu efter de Ord, jeg har hørt, og som bevidner, hvilken varmtfølende og rettænkende Mand det ærede Medlem er. Jeg vil takke for de venlige Ord, han udtalte om mig personlig og den Gerning, jeg prøver at gøre, og jeg vil ogsaa sige, at jeg er fuldkommen af samme Mening som det ærede Medlem og kunde godt gøre disse Ord til mine. Jeg mener ogsaa, det burde være udelukket, at fjendtlige Handlinger eller muligvis en Krig mellem vore to Lande nogen Sinde igen skulde forekomme. Det maa være udelukket; det er mit Ønske, og det er ogsaa min Overbevisning, at det ikke er at vente.

Bindeslev: I den Tale, som Indenrigsministeren nu senest holdt, kom han bl. a. ogsaa ind paa Spørgsmaalet om, hvorledes Udligningslovene havde virket, og nævnte ogsaa Københavns Kommune. Jeg finder i den Anledning Grund til at gøre Spørgsmaalet om Udligningslovenes Virkning til Genstand for nogle Betragtninger, specielt